

OKO 9

**60. ročník krajské soutěžní
přehlídky amatérských divadel**

sobota 25. 3. 2023

cena: 5 Kč

VČEREJŠÍ PŘEDSTAVENÍ:

Amant

**Poprask na laguně
aneb Bláznivá komedie**

Závěrečným OKEM předsedy poroty TDJ 2023:

Sloupek na rozloučenou

Někdy koncem roku 2019 mi zazvonil telefon. Srdečný ženský hlas se představil jako paní Korešová z třeštského kulturního domu a nabídl mi místo předsedy poroty na Třeštském divadelním jaru – jsem totiž mezi těmi, kdo mají jakýsi oficiální pouvoir nominovat do programu národní přehlídky ve Volyni. Sice mi to už tehdy kolidovalo s festivalem ve Valašském Meziříčí, ale paní Korešová dovedla po telefonu vyčarovat takovou směsici zoufalství („my vás ale nutně potřebujeme, já už fakt nevím“), srdečnosti a lákavosti, že jsem nakonec kývnul. Ze známých důvodů to pak trvalo přes dva roky (mezitím už pro mě „paní Korešová“ dávno byla Maruška, protože jsme toho po telefonu mezitím probrali velkou spoustu), ale dorazil jsem. Třešť mi nebyla neznámá: prarodiče mám celkem nedaleko, u Havlíčkova Brodu, a mockrát jsem tudy (autem, vlakem i na kole) projížděl do České Kanady. I tak jsem byl (a pořád jsem) u vytržení z toho, jak je město krásné a co všechno nabízí. Loni jsem tu byl víc za turistu (na celodenní pochod vedoucí přes Javořici a francouzskou restauraci v Horních Dubenkách až do Počátek vzpomínám dodneška). Letos jsem většinu festivalu strávil se zákeřnou rýmičkou, ale o to víc jsem si užíval pohostinnosti města – a závidím všem, kdo mají v blízkosti třeba tak útulný koktejlový bar nebo tak sympatickou kavárnu (kde se navíc začaly zrovna tenhle týden vařit obědy – byl jsem to dvakrát testovat a doporučuji srdečně!).

Neméně pohostinná je ovšem samotná přehlídka. Přijíždět do Třešti podruhé pro mě znamenalo vědět, že tu o mě bude dokonale postaráno, a myslím, že zrovna tak dobře se tu mají i účinkující soubory a diváci. Romaně, Marušce, Láďovi a všem z jejich týmu za to patří hluboká, hluboká poklona. A taky chci moc poděkovat Láďovi Valešovi, Romanu Mikešovi a Altánu Mátlovi za krásné, přátelské, zábavné časy v porotcovně i na seminářích.

Porotovat amatérské divadlo znamená pro mě neustále pochybovat o sobě samém, o tom, zda a jak můžu tvůrcům co možná nejvíce pomoci, inspirovat, nedemotivovat, ale zároveň nebýt vlídný přes míru. A docela často se mi stává, že přes veškerou snahu selžu: tvůrce ve skutečnosti moje zpětná vazba nezajímá, chtějí dostat cenu a nominaci a jinak, ať si říká, kdo chce, co chce. Zdálo se mi v Třešti letos, že se to moc nestává – že tady divadelníci chápou, že celá ta soutěž je na tom zdaleka nejméně důležitá a že mnohem víc tu jde o setkávání.

Moje třeštská setkávání byla nesmírně milá. Přesto se tento sloupek jmenuje „na rozloučenou“, a to ze dvou důvodů. Jednak jsme s kolegou Láďou Valešem museli odjet už po posledním rozboru – on hrát do Děčína, já do práce, protože restů je mnoho a neptají se. Oba nás ale mrzí, že u závěrečného galavečera nebudeme, byl to odjezd s opravdu těžkým srdcem. Druhý důvod je pro mě ještě smutnější. Už na začátku jsem ohlásil, že jsem tu letos v porotě (přínejmenším na nějakou dobu) naposled. Mrzí mě to moc, ale odjet na týden a půl od všech

pražských povinností je pro mě čím dál složitější, letos se to povedlo opravdu jen s hodně odřenýma ušima, a příští rok už to riskovat nemůžu. Slíbil jsem ale, že se přijedu aspoň na víkend pozdravit a potěšit, takže úplně smutně se loučit nemusíme. A začal jsem za sebe předjednat víc než zdatnou náhradu, tak si držíme palce, ať to klapne.

Přátelé, děkuji vám všem, bylo mi velkou ctí a potěšením.

Michal Zahálka

S Amantem na Poprasku aneb ALTÁNOVY POSTŘEHY... **Poosmé a naposledy!**

Byl jsem tedy upřímně vděčný, že v pátek začínalo první představení až v 15 hodin. Nějak na mne dolehla únava, a to jsem jinak tvor noční. Ale nejsem moc tvor ranní.

Na Amanta moc diváků nedorazilo, páteční odpoledne není totiž ten pravý čas pro divadlo. Já jsem ocenil, že tento mladý soubor přijel k nám na přehlídku a že jsme poznali nové a moc sympatické tváře. A to bylo moc fajn! Protože (Altánův výkřik): „*Amantem jsem nikdy nebyl, myslím si, že po právu, díky vám se z toho vůbec nepostavím na hlavu!*“

A večer Ořechov, opět plný dům a neskutečná smršť zábavy, gagů a dobré hudby. No, diváci dobře věděli na koho přijít... Protože (Altánův výkřik): „*Nevím, co mě to popadlo, že doposud mě míjelo Ořechovské divadlo!*“

No a loučení. Kolegové v porotě Michal a Láďa museli večer po hodnocení odjet. Byla s nimi krásná spolupráce a bude se mi stýskat. I s tím vědomím, že dnes vše vyvrcholí a skončí. Ale bude se zase na co těšit. A já se tedy těším už teď.

Tím končím Altánovy postřehy, doufám, že jste je někdo četl... Já vím, není to žádná literatura faktu (smích).

Protože (Altánův poslední výdech): „*Altán nikdy nekřičí!*“

Vladimír Altán Mátl

OKEM poroty:

hodnotí Michal Zahálka

AMANT / Divadlo Na hlavu, Brno

Mnoho povyku pro mnoho povyku

„Netušil jsem, jak těžký úkol si na sebe nakládám tím, že chci napsat situační komedii,“ vyznává se Pavel Němec v úvodní poznámce své veselohry *Amant*, která patří na amatérských jevištích k těm hojně uváděným. Není to přitom jen obvyklá autorská skromnost: situační komedie je opravdu čímsi, co jednoduše jen vypadá, a třeba konkrétně *Amant* staví inscenátorům do cesty mnohem víc problémů než svým hrdinům fraškovitých situací. Povážlivě často tu selhává základní situační logika, postavy jsou nuceny chovat se jako úplní pitomci proto, aby se mohl děj dále rozvinout, a komediální situace spíše jdou jedna po druhé, než aby ze sebe vyplývaly a řetězily se.

Mladé brněnské Divadlo Na hlavu je vybaveno nesmírně sympatickou energií. Je sice zřejmé, že v některých ohledech (jak prozrazuje třeba naivistická scénografie s namalovanými dveřmi nebo přestávka po patnácti minutách, která ovšem působí jako milá recese) chybí nějaká výraznější divadelní zkušenost, a plně překonat problémy předlohy je přes všechnu snahu nad jejich síly, ale herectví souboru má kouzlo, díky kterému lze leccos odpustit. Pohybuje se v poměrně velkorysě škále různých stylizací (od cimrmanovsky podehrávajícího Davida Janču v roli strážníka, jehož omluvné vstupy patří k vrcholům kusu po dryádnicky exponovanou, leč okouzující, tetu Emilku Silvie Antalíkové), ale dohromady je překvapivě kompaktní, přičemž Adéla Gütterová v roli Káti je zdatnou tahounkou kusu.

Proto lze jenom doufat, že napříště bude mít soubor buď šťastnější dramaturgickou ruku, anebo si třeba něco autorského napíše – už jenom šarmantní zcizující stand-up režiséra Tomáše Langa, osvětlující nenadálou přestávku, dává tušit, že smyslu pro potměšilý humor je tu víc než dost. Osobně bych se na takové setkání dost těšil.

OKEM poroty:

hodnotí Vladimír Altán Mátl

POPRASK NA LAGUNĚ ANEB BLÁZNIVÁ KOMEDIE / Ořechovské divadlo, Ořechov

Poprask v Poprasku na laguně

Ořechovský divadelní soubor předchází pověst kvalitního divadelního uskupení. Plný sál diváků byl toho jasným důkazem. I volba notoricky známé divadelní hry Carla Goldoniho byla, jak se ukázalo, dobrou volbou.

Protože osobně nejsem velkým příznivcem tohoto kusu, byl jsem na výsledek nadmíru zvědavý. A hned na úvod musím konstatovat, že jsem byl v podstatě ohromen. Tempo, s jakým se inscenace rozbíhá, je neuvěřitelné, a stejně tak neuvěřitelná je skutečnost, že nespadne až do závěrečné opony. Režisér Peška původní text upravil, zkrátil, a právě díky zmíněnému, až zbesilému tempu proběhne tak rychle, že si divák ani nestihne všimnout všech režijních nápadů, gagů a vymyšlených vtipků. Byl to poprask v tom nejlepším slova smyslu.

Každá ze složek inscenace, tedy herecká, režijní, scénografická a koneckonců i hudební je sama o sobě vysoce kvalitní. Proto snad ani nelze hovořit o jednotlivostech, protože mezi výkony představitelů každé z rolí není výraznějšího rozdílu, respektive všichni viditelně přesně naplňují režijní pokyn, jak svou postavu vytvářet.

Inscenaci příjemně doplňují hudební vstupy, které jsou zodpovědně nazkoušené po stránce hudební i choreografické. Živý doprovod na piano je ideální, herci disponují velmi slušným hlasovým fondem a případná (možná záměrná) kakofonie je režii vtipně „zneužitá“.

Ohlasy z foyer:

- ★ Byla to pravá Itálie!
- ★ Naprosto úžasný byl ten kánon ve zpívaných částech.
Ten uzpívat a nezboudit u toho, to není vůbec jednoduché.
- ★ Ten pes byl úžasný.
- ★ Občas jsem se v tom italském chaosu docela ztrácela.
- ★ Bylo to opravdu bláznivé.

nějak nezapadlo. Je to ale jen opravdová drobnost, která můj dobrý celkový dojem výrazněji nepokazila.

Jsou inscenace, o kterých se dá psát a diskutovat nekonečně dlouho. Bud' z toho důvodu, že byly zajímavé, anebo nestály za nic. V případě ořechovské inscenace není co psát, ani o čem diskutovat, protože byla ve všech směrech takřka dokonalá. Já za ni děkuji a ujišťuji je, že toto mé první setkání s jejich specifickou poetikou nebylo rozhodně poslední.

Jestli bych přes to všechno měl hledat nějakou tu pověstnou mouchu, pak bych jí pojmenoval Lulka 1. Inscenační nápad nahrávání či odposlouchávání soudního vyšetřování za pomoci zvláštního vysílacího zařízení bylo samo o sobě velmi vtipné, ale do celkové koncepce inscenace mi

OKEM pořadatele:

TDJ jde do velkého finále!

Jubilejní 60. ročník ochotnické přehlídky se po 18 představeních přehoupel ke sladké tečce, slavnostnímu závěrečnému večeru. Dnes se dozvíme, jak si soubory vedly, komu budou uděleny ceny, čestná uznání a zda porota některou inscenaci nominuje či doporučí na národní přehlídky.

Když jsme pořádali padesátku, chtěli jsme, aby byla nezapomenutelná. To se, věřím, podařilo. Při přípravě šedesátky jsme si přáli totéž. Večer je před námi, ale věřím, že se to opět podaří. A nejenom díky dnešnímu večeru. Letošní festivalové dny byly jiné. Už při vstupu do kulturního domu vás vítal uvaděč a odhrnul oponu do dalšího světa, tajemného lesa. Někteří při prvním vstupu trochu znejistěli, někteří se báli promluvit, aby nerušili děj, který se odehrával na malém jevišti. Symbolem přehlídky se kromě sněženky stala také zhmotněná „vzpomínka“. Vzpomínka začarovaná do koule. Právě do té, která se každý večer objevila ve foyeru, přičemž u stropu se jich vznášelo hned několik. Na galerce jsme se poohlédli o šedesát let zpátky. V mezipatře jsme mohli obdivovat ceny, některé i historické, které si z našeho festivalu soubory během let odvážely.

Co bylo letos mimořádné, a možná jsme takový ohlas ani nečekali, byla imaginace během vítání souborů. Přenesli jsme se do světa kouzelné zahrady plné barev, vůní, květín, ptáků. Jako kouzlem se snesla barevná vzpomínka, taková, která tu zůstane. Ke které se budeme vracet.

Je za námi osmnáct představení, což je pro diváka poměrně náročná záležitost. I přesto byla návštěvnost skvělá. Překonali jsme číslo 2600! Volná místa nezbyvala ani během rozborových seminářů. Občas to vypadalo, že jsme volně navázali a bavili se skoro stejně dobře jako během představení. I za to díky lektorskému týmu, který pracoval ve složení Michal Zahálka, Ladislav Valeš a Vladimír Altán Mátl. Nebudu říkat, že uplynulých osm soutěžních dnů nebylo náročných. V kulturáku jsme všichni trávili většinu dne. Přesto tu panovala pohoda a dobrá nálada. A to není samozřejmost. Za to všem velké díky!

Děkujeme všem ochotníkům, kteří přijeli bavit publikum. Odměnou jim snad byl zaplněný sál. Věříme, že se dnes budou dobře bavit s námi a užijí si večer.

Dovolte mi poděkovat celému organizačnímu týmu za přípravu a spolupráci na celém festivalu. Dramaturgie a realizace přehlídky, úvodního a závěrečného večera se i tentokrát ujalo trio Roman Mikeš, Kačka Kodysová a Venca Vrátil. Do příprav a samotného chodu se zapojili členové DS Karla Čapka Třešť a DS Jana Lišky při TJ Sokol Třešť. Díky kolegům z kulturáku a íčka – Marušce, Hanče, Láďovi, Ivče a Natce. Díky žákům a pedagogům ze ZUŠ Třešť, Honzovi Morkusovi – grafika, tisk, Adamu Kasalému – ceny, Míše Padrtové – OKO, Martinu Čápovi – fotoreport, Liduše Burdové, Martinu Požároví. A díky všem ostatním, kteří se jakkoliv zapojili do příprav, přestaveb nebo samotné organizace. Děkujeme všem partnerům a sponzorům. Velmi si jejich podpory vážíme.

Za pořadatele Romana Šťastná, OKP Městského úřadu Třešť

Divácká anketa: představení pro dospělé

pořadí	hra	výborné	průměrné	podprůměrné
1	Lev v zimě	54	1	0
2	Uklízečka	56	3	1
3	Past na osamělého muže	45	2	0
4	Dokud se randí	133	6	0
5	Do hrobky tanečním krokem	140	22	0
6	Vrány	86	25	1
7	Poprask na laguně aneb Bláznivá komedie	183	45	5
8	Houbová polévka Naděždy Krupské	36	11	0
9	Možná je na střeše kůň	54	15	2
10	Dobrý Dobrý	56	23	2
11	Svatba bude, i kdybyste nechtěli!	125	47	3
12	Sůl a tabák	47	25	13
13	Amant	14	11	1

Divácká anketa: představení pro děti

pořadí	hra	výborné	průměrné	podprůměrné
1	O hrušce moudrosti	126	0	0
2	Běla mezi včelami	65	5	0
3	Princové jsou na draka	74	3	0
4	O perníkové chaloupce aneb Jenom jako!	142	0	0
5	Dva tovaryši	98	0	4

Návštěvnost TDJ 2023

pořadí	hra	návštěvnost
1	Poprask na laguně aneb Bláznivá komedie	338
2	Svatba bude, i kdybyste nechtěli!	331
3	O perníkové chaloupce aneb Jenom jako!	233
4	Do hrobky tanečním krokem	224
5	Dokud se randí	210
6	O hrušce moudrosti	181
7	Dva tovaryši	167
8	Vrány + Sůl a tabák	155
9	Dobrý Dobrý	146
10	Možná je na střeše kůň	124
11	Princové jsou na draka	115
12	Běla mezi včelami	93
13	Uklízečka	83
14	Lev v zimě	78
15	Houbová polévka Naděždy Krupské	72
16	Past na osamělého muže	69
17	Amant	52
Celkem		2671

Pozn.: Výsledné pořadí v divácké anketě bere v potaz i počet návštěvníků představení, viz následující tabulka.

Sponzoři a partneři Třešťského divadelního jara 2023

Město Třešť

TECHNICKÉ SLUŽBY TŘEŠŤ,
spol. s r. o.

JHLAVSKÉ NOVINY, a.s.

profesionální partnerství

VŠE PRO STAVBU

ZEMĚLSKÁ TECHNIKA

Panský dvůr Telč

Mediální partneři:

Partneři festivalu:

Vydalo: Město Třešť / Redaktor: Vladimír „Altán“ Mátl / Redakce a tisk: TIC Třešť
Foto: archiv souborů a Města Třešť / Sazba a grafika: Michaela Padrtová